

Punkt 1 fremsatte Krav, mener man, at der ved Lovforslagets Kap. 8 om Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring er ydet Samfundet et virksomere Værn mod de i Adressens Punkt 2 omhandlede Forbrydere end Opfyldelsen af det i Adressen udtalte Ønske vilde forskaffe. Der er iøvrigt taget Hensyn til dette Ønske ved Fastsættelsen af Strafferammen i Lovforslagets § 226, som træder i Stedet for Straffelovens § 176, ligesom Straffen for de omhandlede Forbrydelser i det hele paa flere Punkter foreslaas skærpet. Endelig mener man ved Bestemmelsen i § 75 om Sikkerhedsforanstaltninger overfor visse delvis utilregnelige Forbrydere i Forbindelse med Reglerne i § 68, Nr. 3 og § 71, om Anvendelse af Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring overfor Sædelighedsforbrydere i det væsentlige at have imødekommet det i Adressens Punkt 3 fremsatte Ønske.

III. Om *Frihedsstraffene* (Lovforslagets §§ 36—55, jfr. U. §§ 34—52 og Mot. Sp. 90—128) bemærkes følgende:

a. *Arterne og Benævnelserne af Frihedsstraffe.* Efter at Straffelovstillæget af 1. April 1905 indenfor Straffelovens Omraade har hjemlet almindelig Adgang til Anvendelse af Fængsel paa sædvanlig Fangekost i Stedet for Fængsel paa Vand og Brød og paabudt, at den førstnævnte Straf skal være forbundet med Arbejdstvang, er Forholdet i Retsanvendelsen blevet dette, at Vand-og-Brødstraffen kun meget sjældent anvendes, og at den herskende Retstilstand, bortset fra Vand-og-Brødstraffen og det endnu sjældnere anvendte Statsfængsel, gør Brug af følgende Frihedsstraffe:

- 1) simpelt Fængsel fra 2 Dage til 2 Aar.
- 2) Fængsel paa sædvanlig Fangekost fra 2 Dage til 6 Maaneder.
- 3) Strafarbejde (Tugthusarbejde eller Forbedringshusarbejde) fra 8 Maaneder til Livstid.
- 4) Tvangsarbejde fra 12 Dage til 2 Aar.

Justitsministeriet er med Kommissionen enig i ganske at afskaffe Vand-og-Brødstraffen og Statsfængsel samt i, at Tvangsarbejdsstraffen ikke bør anvendes fra det Tidspunkt, da den i 8de Kapitel foreslaaede Ordning med Hensættelse i Arbejdshus kan træde i Kraft.

Ligeledes har man fulgt Kommissionens Forslag med Hensyn til Ordningen af den mildere Frihedsstraf, *Hæfte* (jfr. angaaende denne Benævnelse den i Betænkningen som Bilag 2 optagne Skrivelse fra Professor Verner Dahlerup), i det væsentlige sva-

rende til Straffelovens »simpelt Fængsel«. Medens Kommissionen har været enig herom, har der indenfor den gjort sig forskellige Opfattelser gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der ved Siden af Hæfte bør fastsættes en enkelt eller 2 forskellige Arter Frihedsstraf. Et Flertal (5 Medlemmer) har med Tilslutning af Direktøren for Fængselsvæsenet holdt paa den første, og et Mindretal (1 Medlem) paa den sidste Ordning (jfr. Mot. Sp. 90—100 og Bilag 1, pag. 3—14). Efter Mindretallets Forslag dannes Skellet mellem de to Frihedsstraffe (Strafarbejde og Fængsel) paa det Punkt, hvor Straffens Længde er tilstrækkelig stor (mindst 1 Aar) til, at man kan gaa over til en Udstaaelse efter det saakaldte progressive System (Klassesystem), hvorved der indbringes et helt nyt Moment i Straffen.

Nærværende Forslag gaar ud paa, at der ved Siden af Hæfte fastsættes 2 forskellige Arter Frihedsstraf, nemlig *Tugthus* og *Fængsel*. Det skal indrømmes, at det, naar den ene Straf ikke skal blive for mild eller den anden for haard, er vanskeligt at etablere en saadan Forskel i Udstaaelsesmaaden mellem Tugthus og Fængsel, at disse fremtræder som to væsensforskellige Strafarter. Men selv om Forskellen væsentlig kun bestaar i den forskellige Benævnelse og det forskellige Udstaaelsessted (Anstaltens Navn) — hvilket sidste spiller en stor Rolle ikke blot blandt Forbryderne, men ogsaa ude i Befolkningen — kan man ikke se rettere end, at der bør være en saadan Sondring. Det er navnlig i generalpræventiv (afskrækkende) Henseende af Værdi, at der reageres paa en særlig Maade overfor visse grove Forbrydelser, og det vil ikke stemme med den almindelige Bevidsthed, om den Straf, der f. Eks. anvendes overfor et første Gang begaaet simpelt Tyveri skulde være af samme Art eller blot benævnes paa samme Maade som den strængeste, der kunde anvendes overfor en af de farligste og groveste Forbrydelser. Forskellen i Fuldbrydelsen af de to Strafarter vil væsentligst komme frem ved Reglerne om Fangernes Dragt (§ 42, Stk. 2) og Adgang til visse Begunstigelser samt om Anvendelsen af Disciplinærstraffe (§ 53, Nr. 2 og 4), jfr. endvidere § 41, Stk. 1, hvorefter der vil være at udfærdige Anordninger, særskilt for hver Strafart, om Fangernes Arbejde. Tugthusstraffen skal da komme til Anvendelse i *Tilfælde, hvor enten Forbrydelsen efter sin Beskaffenhed skønnes at kræve højere Straf end Fængsel eller, hvor Forbrydelsen eller Forbryderen efter*